

Ks. prof. dr hab. Stanisław Bielecki

(14 IX 1947 – 28 XII 2012)

Stanisław Bielecki urodził się 14 września 1947 r. w Miechowie, w wielodzietnej rodzinie, jako czwarte dziecko Andrzeja i Józefy Bieleckich. Jego najmłodszy brat, Jerzy Bielecki, jest kapłanem archidiecezji częstochowskiej. W Miechowie Stanisław uczęszczał do Szkoły Podstawowej nr 1, a następnie do Liceum Ogólnokształcące im. T. Kościuszki, gdzie uzyskał świadectwo dojrzałości. Jako młodzieniec interesował się sportem i czynnie go uprawiał. Jego pasją było zwłaszcza kolarstwo, a po latach wspominał, że zdarzało się, iż dziennie pokonywał na rowerze nawet ponad 100 kilometrów.

Po maturze wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Kielcach i po sześciu latach, 10 czerwca 1972 r., przyjął święcenia kapłańskie. Podczas studiów uczestniczył w seminarium naukowym z biblistyki prowadzonym pod kierunkiem ks. prof. Józefa Kudasiewicza.

Po przyjęciu święceń kapłańskich ks. S. Bielecki pracował jako wikariusz w parafii Bieliny (1972-75). W 1973 r. rozpoczął zaoczne studia z biblistyki na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, które od 1975 r. kontynuował jako studia stacjonarne. W 1976 r. uzyskał tytuł magistra teologii na podstawie pracy „*Tajemnica to jest wielka*” (Ef 5,32) *we współczesnej egzegezie*, napisanej pod kierunkiem ks. prof. J. Kudasiewicza.

W latach 1976-1981 odbył specjalistyczne studia biblijne w Papieskim Instytucie Biblijnym w Rzymie, gdzie w 1980 r. uzyskał licencjat nauk biblijnych na podstawie pracy *La pericope Rom 13,1-10 alla luce di Ef 5,22-23*, której promotorem był prof. Stanislas Lyonnet SI. W latach 1981-1984 kontynuował studia do doktoratu w Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie, gdzie w 1984 r. uzyskał doktorat teologii na podstawie rozprawy *Il cristiano nella comunità civile e matrimoniale secondo Rom 13,1-10 ed Ef 5,22-23*, napisanej pod kierunkiem tego samego promotora.

Po powrocie do Polski ks. dr S. Bielecki został skierowany do pracy duszpasterskiej jako wikariusz w parafii św. Andrzeja w Olkuszu (1984-1986). Po przybyciu do parafii zorganizował filię kieleckiego Studium Teologicznego dla Świeckich, w którym uczestniczyło ok. 50 słuchaczy, był także duszpasterzem miejscowego Klubu Inteligencji Katolickiej. Trzy lata później, w 1987 r., założył w Miechowie Instytut Apostolstwa

Biblijnego, którego działalność przygotowywała słuchaczy do merytorycznej konfrontacji z intensywnymi werbunkami prowadzonymi na tamtym terenie przez Świadków Jehowy.

W 1985 r. ks. dr S. Bielecki podjął wykłady zlecone na KUL, kontynuując je od 1987 r. jako asystent, zaś od 1989 r. jako starszy asystent i od 1991 r. jako adiunkt, w Katedrze Dogmatyki Pastoralnej Instytutu Teologii Pastoralnej. W latach 1987-1990 był współorganizatorem i kierownikiem 3-letniego Studium Duszpasterstwa Ludzi Pracy, przygotowującego kapłanów do posługi wśród ludzi pracy.

W 1997 r. ks. dr S. Bielecki uzyskał stopień doktora habilitowanego z zakresu teologii pastoralnej na podstawie dorobku i rozprawy *Kairos chrześcijanina w ujęciu Listów św. Pawła*. W tymże powierzono mu funkcję kierownika Katedry Dogmatyki Pastoralnej, przemianowanej w 2000 r. na Katedrę Teologii Pastoralnej Ogólnej. W roku akademickim 2000/2001 był dyrektorem Instytutu Pastoralno-Katechetycznego KUL. W 2000 r. otrzymał stanowisko profesora nadzwyczajnego KUL. W latach 2002-2004 był zastępcą redaktora naczelnego, a następnie (2004-2008) sekretarzem polsko-niemieckiego rocznika „Keryks. Międzynarodowy Przegląd Katechetyczno-Pedagogiczno-Religijny. Internationale Religionspädagogisch-Katechetische Rundschau”. W 2008 r. otrzymał tytuł profesora nauk teologicznych w zakresie teologii pastoralnej na podstawie osiągnięć dydaktyczno-naukowych oraz książki *Teologia znaków czasu*.

Od 1986 r. był wykładowcą Nowego Testamentu, historii zbawienia i wstępu do Pisma Świętego w Wyższym Seminarium Duchownym w Kielcach oraz w Świętokrzyskim Instytucie Teologicznym. Wykładał również w seminariach duchownych na Ukrainie, a także w Słowacji i na Białorusi, będąc w latach 2001-2008 delegatem KUL do spraw kontaktów z Wyższym Seminarium Duchownym w Grodnie. W roku akademickim 1991/1992 prowadził lektorat języka hebrajskiego w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Kielcach. W latach 2001-2007 był pracownikiem naukowo-dydaktycznym uniwersytetu w Ružemberoku (Słowacja).

Praca naukowo-dydaktyczna ks. prof. S. Bieleckiego oscylowała wokół dwóch dziedzin: biblistyki i teologii pastoralnej, z wyraźną preferencją dla tej drugiej. Zaangażowanie naukowe ks. prof. S. Bieleckiego zaowocowało wypromowaniem ok. 360 magistrów i 19 doktorów. Jest autorem ponad 50 publikacji, m.in. kilku tomów homilii dla dzieci, homilii dla dzieci na pierwsze piątki miesiąca „*Twemu Sercu cześć składamy*”, homilii ślubnych „*Ślubuję Ci*” oraz przekładu Listu św. Pawła do Tytusa w Nowym Testamencie i Psalmach, wydanego przez częstochowską Edycję Świętego Pawła.

W 2010 r. otrzymał Srebrny Medal za Długoletnią Służbę. W październiku 2012 r. środowisko naukowe KUL uhonorowało go dedykowanym mu numerem „Roczników

Pastoralno-Katechetycznych”. Przyjął to jako szczególne wyróżnienie przysługujące pracownikom naukowym z racji jubileuszy lub podsumowania pracy. Jako członek zwyczajny Stowarzyszenia Biblistów Polskich oraz Polskiego Towarzystwa Teologicznego w Krakowie, został w 2011 r. uhonorowany członkostwem honorowym SBP.

Lubił wycieczki i pielgrzymki. Zwiedził niemal całą Europę i Afrykę północną. We Włoszech spędził 7 lat, w Niemczech - 2 lata, we Francji, Portugalii, Hiszpanii, Austrii, Szwajcarii – po kilkanaście miesięcy. Biegłe posługiwał się kilkoma językami.

W 2006 r. dały o sobie znać skutki gwałtownie postępującej i wyniszczającej organizm cukrzycy. Po kłopotach z samodzielnym poruszaniem się miary cierpienia chorego dopełniła całkowita utrata wzroku. Mimo to wciąż prowadził wykłady na KUL-u, w czym niezbędna mu była życzliwa pomoc studentów. Jego publikacje z tego okresu mają przede wszystkim formę poruszającego świadectwa, skłaniającego do refleksji nad miejscem i rolą osób niepełnosprawnych w Kościele i społeczeństwie. Od drugiego semestru roku akademickiego 2010/2011 przebywał na urlopie zdrowotnym, zamieszkując w domu Księży Emerytów w Kielcach.

Ks. prof. Stanisław Bielecki zmarł 28 grudnia 2012 roku. Uroczystości pogrzebowe odbyły się 2 stycznia 2013 r. w Kielcach, a następnie w Bazylice Grobu Bożego w rodzinnym Miechowie, gdzie koncelebrowanej Mszy św. przewodniczył biskup kielecki Kazimierz Ryzan. Ciało Zmarłego spoczęło na miejscowym cmentarzu parafialnym.

Ks. prof. Waldemar Chrostowski, SBP I

Źródła:

1. *Biogram ks. prof. Stanisława Bieleckiego*, wydruk komputerowy, ss. 1-3.
2. *Bielecki Stanisław ks. prof. dr hab.*, *Zeszyty Naukowe Stowarzyszenia Biblistów Polskich* R. 9: 2012 nr 9, s. 43-44.
3. Bp Wiesław Śmigiel, *Życie i działalność naukowo-dydaktyczna oraz organizacyjna ks. prof. dra hab. Stanisława Bieleckiego*, *Roczniki Pastoralno-Katechetyczne* T. 4(59): 2012, s. 7-14.
4. Bp Wiesław Śmigiel, *Wykaz doktoratów napisanych pod kierunkiem ks. prof. dra hab. Stanisława Bieleckiego*, *Roczniki Pastoralno-Katechetyczne* T. 4(59): 2012, s. 15-16.
5. Bp Wiesław Śmigiel, *Wykaz publikacji ks. prof. dra hab. Stanisława Bieleckiego*, *Roczniki Pastoralno-Katechetyczne* T. 4(59): 2012, s. 17-20..